

Opis założeń

do sporządzenia projektu zmiany planu zadań ochronnych ustanowionego zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z Opolu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 8 lutego 2017 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Barucickie PLH160009 (Dz. Urz. Woj. Op. poz. 445 oraz Dz. Urz. Woj. Dol. poz. 625)

Zmiana zapisów planu zadań ochronnych dotyczyć będzie:

- aktualizacji opisu granic i mapy obszaru Natura 2000, poprzez zmianę brzmienia załącznika nr 1 i załącznika nr 2 do ww. zarządzenia, w związku ze zmianą granicy przedmiotowego obszaru zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2021/161 z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie przyjęcia czternastego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 51, str. 330);
- aktualizacji celów działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 poprzez zmianę brzmienia załącznika nr 4 do ww. zarządzenia. Zmiana ta wynika z potrzeby zapewnienia ochrony siedlisk przyrodniczych i gatunków, dla zachowania których wyznaczono przedmiotowy obszar, prowadzącej do utrzymania lub polepszenia stanu ich ochrony, z wyjątkiem sytuacji, gdy ze względów przyrodniczych jest niemożliwe lub nieuzasadnione polepszenie tego stanu (projekt nowoformułowanych celów działań ochronnych przedstawiono w tabeli poniżej)

Tabela. Aktualizacja celów działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Lasy Barucickie PLH160009

Przedmiot ochrony	Parametr/ wskaźnik stanu ochrony	Cel działań ochronnych	Uzasadnienie
6410 Zmienno-wilgotne łąki trzęślicowe (<i>Molinion</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie powierzchni 0,7 ha siedliska.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016)
	Struktura przestrzenna płatów siedliska	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze średniego stopnia fragmentacji płatów (płaty od kilkunastu do kilkudziesięciu arów), tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania.
	Gatunki typowe	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze występowania co najmniej 3 spośród niżej wymienionych gatunków typowych dla łąk zmiennowilgotnych w obszarze: <i>Molinia caerulea</i> , <i>Selinum carvifolia</i> , <i>Silaum silans</i> , <i>Galium boreale</i> , <i>Carex panicea</i> , tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na U1. Siedlisko reprezentowane w obszarze przez nietypowo wykształcone zbiorowisko zmiennowilgotnych łąk ze zw. <i>Molinion</i> . Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego stanu (FV) ze względu na zubożenie florystyczne. Obecny stan należy traktować jako referencyjny.

	Gatunki dominujące	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze dominacji gatunków łąkowych – braku gatunków o pokryciu większym niż 50 % (do 3 w skali Brauna-Blanqueta), tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012).
	Obce gatunki inwazyjne	Osiągnięcie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze braku gatunków inwazyjnych, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012).
	Gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze braku gatunków ekspansywnych (np. <i>Urtica dioica</i> , <i>Cirsium arvense</i> , <i>Eupatorium cannabinum</i>) lub pokrycia gatunków ekspansywnych mniejszego niż 10 %, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012).
	Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze pokrycia krzewów i podrostów drzew mniejszego niż 5 %, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6410 (2012).
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadawalającym (U1).	Siedlisko reprezentowane w obszarze przez nietypowo wykształcone zbiorowisko zmiennowilgotnych łąk ze zw. <i>Molinion</i> . Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego stanu (FV) ze względu na zubożenie florystyczne.
6510 Nizowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie powierzchni 54 ha siedliska.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016)
	Struktura przestrzenna płatów siedliska	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze braku fragmentacji (płaty od 100 do 2000 arów), tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6510 (2012).
	Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie w obrębie co najmniej 20 % powierzchni siedliska w obszarze występowania co najmniej 3 spośród niżej wymienionych gatunków typowych dla siedliska w obszarze: <i>Galium mollugo</i> , <i>Arrhenatherum elatius</i> , <i>Campanula patula</i> , tj. oceny U1. Na pozostałej powierzchni siedliska w obszarze dopuszczalne jest występowanie jedynie 2 z ww. gatunków, tj. utrzymanie oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6510 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na FV na 20 % powierzchni siedliska w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U2. Siedlisko reprezentowane w obszarze przez silnie zubożałą postać zespołu łąki rajgrasowej <i>Arrhenatherum elatioris</i> . Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego stanu (FV) ze względu na zubożenie florystyczne. Obecny stan należy

			traktować jako referencyjny.
	Gatunki dominujące	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze dominacji gatunków typowych dla łąk świeżych – dopuszczalna dominacja jednego gatunku typowego większa niż 50 % pokrycia (od 4 w skali Brauna-Blanqueta), tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6510 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania.
	Obce gatunki inwazyjne	Osiągnięcie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze braku gatunków inwazyjnych, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6510 (2012).
	Gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze braku gatunków ekspansywnych, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6510 (2012).
	Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze pokrycia krzewów i podrostów drzew mniejszego niż 1 %, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6510 (2012).
	Udział dobrze zachowanych płatów siedliska	Utrzymanie w obrębie co najmniej 20 % powierzchni siedliska w obszarze płatów siedliska dobrze zachowanych, stanowiących 50-79 % powierzchni transektu lub płatów na transekcje, które są średnio bogate w gatunki, tj. oceny U1. Na pozostałej powierzchni siedliska w obszarze dopuszczalne jest żeby płyty siedliska dobrze zachowane stanowiły mniej niż 50 % powierzchni transektu lub płyty na transekcje były ubogie w gatunki, tj. utrzymanie oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6510 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Siedlisko reprezentowane w obszarze przez silnie zubożałą postać zespołu łąki rajgrasowej <i>Arrhenatheretum elatioris</i> . Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego stanu (FV) ze względu na zubożenie florystyczne. Obecny stan należy traktować jako referencyjny.
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie złym (U2).	Siedlisko reprezentowane w obszarze przez silnie zubożałą postać zespołu łąki rajgrasowej <i>Arrhenatheretum elatioris</i> . Niemożliwe jest osiągnięcie właściwego stanu (FV) ze względu na zubożenie florystyczne.
9110 kwaśne buczyny <i>Luzulo-</i> <i>Fagenion</i>	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie siedliska na powierzchni 250 ha.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016)
	Charakterystyczna kombinacja florystyczna	Utrzymanie oceny FV w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze. Gatunkami typowymi dla siedliska w obszarze są: <i>Luzula pilosa</i> , <i>Maianthemum bifolium</i> , <i>Oxalis acetosella</i> , <i>Polytrichastrum formosum</i> , <i>Dryopteris carthusiana</i> , <i>Carex pilulifera</i> , <i>Mycelis muralis</i> , <i>Calamagrostis</i>	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania.

		<p><i>arundinacea</i>. Dopuszczalne są płaty praktycznie bez roślin zielnych w runie.</p> <p>W drzewostanie zdecydowanie dominuje buk zwyczajny, z domieszką rodzimych dębów i grabu. W podszyciu dominuje bardzo dobrze odnawiający się buk z różną domieszką graba.</p>	
	Skład drzewostanu	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze drzewostanów z udziałem buka większym niż 80 %, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015).
	Inwazyjne gatunki obce w podszyciu i runie	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze dopuszczalnego pokrycia niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> do 2 %, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania i brak skutecznych metod zwalczania niecierpka drobnokwiatowego.
	Ekspansywne gatunki rodzime w runie	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze braku gatunków ekspansywnych lub obecności pojedynczych okazów gatunków nitrofilnych w runie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015).
	Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze drzewostanów jednolitych z pojedynczymi drzewami w innym wieku, o jednakowym przestrzennie zwarcu, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z dokumentacją planu zadań ochronnych w 2016 r. drzewostan o właściwej strukturze przestrzennej znajdował się jedynie w rezerwacie przyrody Lubsza. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U1. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie struktury pionowej i przestrzennej roślinności na całej powierzchni siedliska.
	Wiek drzewostanu (obecność starodrzewu)	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze udziału drzew starszych niż 100 lat większego niż 10 %, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015).
	Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie w obrębie co najmniej 25 % powierzchni siedliska w obszarze obecności naturalnego odnowienia wypełniającego luki i prześwietlenia, w którego składzie gatunkowym dominuje buk, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015).

Gatunki obce w drzewostanie	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze braku gatunków obcych lub ich udziału nie przekraczającego 5 % pod warunkiem braku młodego pokolenia, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015).
Martwe drewno wielkowymiarowe	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze od 3 do 5 szt. wielkowymiarowego martwego drewna na 1 ha, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z dokumentacją planu zadań ochronnych w 2016 r. drzewostan o ocenie wskaźnika FV znajdował się jedynie w rezerwacie przyrody Lubsza. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U1. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie wielkowymiarowego martwego drewna na całej powierzchni siedliska.
Martwe drewno (łącznie zasoby)	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze od 10 do 20 m ³ martwego drewna na 1 ha, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z dokumentacją planu zadań ochronnych w 2016 r. drzewostan o ocenie wskaźnika FV znajdował się jedynie w rezerwacie przyrody Lubsza. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U1. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie łącznych zasobów martwego drewna na całej powierzchni siedliska.
Mikrosiedliska drzewne (drzewa biocenotyczne)	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze ponad 20 szt. drzew biocenotycznych na 1 ha, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015).
Inne zniekształcenia, w tym zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna	Osiągnięcie w obrębie co najmniej 90 % powierzchni siedliska w obszarze braku innych zniekształceń, w tym zniszczenia runa i gleby związanych z pozyskaniem drewna, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015).

	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadowolającym (U1)	Na obecną ogólną ocenę stanu ochrony siedliska decydujący wpływ ma ocena wskaźników związanych ze strukturą pionową i przestrzenną roślinności oraz wskaźników związanych z obecnością martwego drewna. Ponieważ okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie ww. wskaźników, także perspektywa ochrony została oceniona na U1. Decyduje to o ocenie ogólnej siedliska (U1).
9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> i <i>Tilio-Carpinetum</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie siedliska na powierzchni 1100 ha.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016)
	Charakterystyczna kombinacja florystyczna	Utrzymanie oceny FV w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze. Gatunkami typowymi dla siedliska w obszarze są: <i>Stellaria holostea</i> , <i>Anemone nemorosa</i> , <i>Galeobdolon luteum</i> , <i>Viola reichenbachiana</i> , <i>Polygonatum multiflorum</i> , <i>Hepatica nobilis</i> . W drzewostanie współdominują: dąb szypułkowy, grab, lipa drobnolistna, buk, w miejscach wilgotniejszych jesion wyniosły oraz olsza czarna. W podszycie spotyka się podrosty gatunków tworzących drzewostan oraz leszczykę.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania.
	Inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie	Dopuszczalne utrzymanie na całej powierzchni siedliska w obszarze ponad 2 % pokrycia niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> , tj. oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania i brak skutecznych metod zwalczania niecierpka drobnokwiatowego.
	Ekspansywne gatunki rodzime w runie	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze braku gatunków ekspansywnych lub występowania pojedynczych okazów gatunków nitrofilnych w runie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015).
	Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze jednolitego, starego drzewostanu lub struktury zróżnicowanej ze zwartym starym drzewostanem zajmującym 10-50 % powierzchni płatu siedliska, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z dokumentacją planu zadań ochronnych w 2016 r. drzewostan wskaźnik w obszarze został oceniony na U1. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w

			zakresie struktury pionowej i przestrzennej roślinności.
Wiek drzewostanu (obecność starodrzewu)	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze udziału drzew starszych niż 100 lat mniejszego niż 10 % (ale udziału drzew starszych niż 50 lat większego niż 50 %), tj. oceny U1.		Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z dokumentacją planu zadań ochronnych w 2016 r. drzewostan wskaźnik w obszarze został oceniony na U1. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie struktury pionowej i przestrzennej roślinności.
Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie w obrębie co najmniej 25 % powierzchni siedliska w obszarze obfitego naturalnego odnowienia w lukach i prześwietleniach (przy czym odnowienie pod okapem drzewostanu nie występuje, a ślady zgrzyzania są nieliczne), tj. oceny FV.		Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015).
Gatunki obce w drzewostanie	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze braku gatunków obcych lub ich udziału nie przekraczającego 1 % pod warunkiem braku młodego pokolenia, tj. oceny FV.		Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015).
Martwe drewno wielkowymiarowe	Utrzymanie w obrębie co najmniej 38 % powierzchni siedliska w obszarze powyżej 5 szt. wielkowymiarowego martwego drewna na 1 ha, tj. oceny FV.		Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) właściwy stan wskaźnika stwierdzono na 38 % powierzchni siedliska w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U2. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie wielkowymiarowego martwego drewna na całej powierzchni siedliska.
Martwe drewno (łącznie zasoby)	Utrzymanie w obrębie co najmniej 38 % powierzchni siedliska w obszarze powyżej 20 m ³ martwego drewna na 1 ha, tj. oceny FV.		Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) właściwy stan wskaźnika stwierdzono na 38 % powierzchni siedliska w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U2. Okres

			obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie łącznych zasobów martwego drewna na całej powierzchni siedliska.
	Mikrosiedliska drzewne (drzewa biocenotyczne)	Osiągnięcie w obrębie co najmniej 50 % powierzchni siedliska w obszarze ponad 20 szt. drzew biocenotycznych na 1 ha, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015).
	Inne zniekształcenia, w tym zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna	Osiągnięcie w obrębie co najmniej 90 % powierzchni siedliska w obszarze braku innych zniekształceń, w tym zniszczenia runa i gleby związanego z pozyskaniem drewna, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015).
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadawalającym (U1)	Na obecną ogólną ocenę stanu ochrony siedliska decydujący wpływ ma ocena wskaźników związanych ze strukturą pionową i przestrzenną roślinności, wiekiem drzewostanów oraz wskaźników związanych z obecnością martwego drewna. Ponieważ okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie ww. wskaźników, także perspektywa ochrony została oceniona na U1. Decyduje to o ocenie ogólnej siedliska (U1).
9190 Kwaśne dąbrowy (<i>Quercion robori-petraeae</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie siedliska na powierzchni 190 ha.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016)
	Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa	Utrzymanie oceny FV w obrębie co najmniej 25 % powierzchni siedliska w obszarze. Gatunkami typowymi dla siedliska w obszarze są: <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Pteridium aquilinum</i> , <i>Luzula pilosa</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>Polytrichastrum formosum</i> . W drzewostanie dominują dęby (głównie bezszypułkowy), z domieszką graba oraz buka.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) właściwy stan wskaźnika stwierdzono na 25 % powierzchni siedliska w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U2. W niektórych nieco żyzniejszych i bardziej ocienionych miejscach runo niemal wcale nie wykształca się, a łączne pokrycie roślin zielnych nie przekracza kilku procent. Stąd poprawa wskaźnika na całej powierzchni siedliska w obszarze nie będzie możliwa w okresie obowiązywania planu.
	Gatunki	Utrzymanie w obrębie co	Zgodnie z opisem metodyki dla

	dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy	najmniej 25 % powierzchni siedliska w obszarze dominacji we wszystkich warstwach gatunków typowych dla siedliska, przy zaburzonych relacjach ilościowych, tj. oceny U1.	siedliska 9190 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) przyznano ocenę U1 płatom siedliska reprezentującym 25 % jego powierzchni w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U2. W niektórych nieco żyzniejszych i bardziej ocienionych miejscach runo niemal wcale nie wykształca się, a łączne pokrycie roślin zielnych nie przekracza kilku procent. Stąd poprawa wskaźnika na całej powierzchni siedliska w obszarze nie będzie możliwa w okresie obowiązywania planu.
	Udział dębu w drzewostanie	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze ponad 70 % udziału dębu w drzewostanie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015).
	Udział sosny w drzewostanie	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze udziału sosny w drzewostanie mniejszego niż 10 %, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015).
	Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze udziału lip, jawora i innych gatunków obcych ekologicznie w drzewostanie mniejszego niż 10 %, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015).
	Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze udziału dębu czerwonego, modrzewia i innych gatunków obcych ekologicznie w drzewostanie mniejszego niż 1 % pod warunkiem braku młodego pokolenia, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015).
	Martwe drewno (łącznie zasoby)	Dopuszczalne utrzymanie w obszarze poniżej 10 m ³ martwego drewna na 1 ha powierzchni siedliska, tj. oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na U2 na całej powierzchni siedliska w obszarze. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie łącznych zasobów martwego drewna.
	Martwe	Dopuszczalne utrzymanie w	Zgodnie z opisem metodyki dla

	drewno leżące lub stojące >3 m długości i >50 cm grubości	obszarze poniżej 3 szt. wielkowymiarowego martwego drewna na 1 ha powierzchni siedliska, tj. oceny U2.	siedliska 9190 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na U2 na całej powierzchni siedliska w obszarze. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie wielkowymiarowego martwego drewna.
	Wiek drzewostanu (obecność starodrzewu)	Utrzymanie w obrębie 25 % powierzchni siedliska w obszarze udziału drzew starszych niż 100 lat większego niż 10 %, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015).
	Naturalne odnowienie dębu	Dopuszczalny brak naturalnego odnowienia dębu, tj. utrzymanie oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na U2 na całej powierzchni siedliska w obszarze. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie naturalnego odnowienia dębu.
	Ekspansywne gatunki obce w podszycie i runie	Osiągnięcie w obrębie 90 % powierzchni siedliska w obszarze braku ekspansywnych gatunków obcych w podszycie i runie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) właściwy stan wskaźnika stwierdzono na 75 % powierzchni siedliska w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U2 (ze względu na występowanie czeremchy amerykańskiej <i>Padus serotina</i>).
	Struktura pionowa i przestrzenna drzewostanu	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze jednolitego starego drzewostanu lub struktury zróżnicowanej ze zwartym starym drzewostanem zajmującym 10-50 % powierzchni płatu siedliska, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na U1 na całej powierzchni siedliska w obszarze. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie struktury pionowej i przestrzennej drzewostanu.

	Ekspansywne gatunki rodzime (apofity) w runie; w tym gatunki nitrofilne, okrajkowe, porębowe, w tym trzcinnik piaskowy, jeżyny	Utrzymanie oceny FV w obrębie 75 % powierzchni siedliska w obszarze braku ekspansywnych gatunków rodzimych (apofitów) w runie, w tym gatunków nitrofilnych, okrajkowych i porębowych (trzcinnika piaskowego i jeżyny), tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015).
	Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze braku zniszczeń runa i gleby związanych z pozyskaniem drewna, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015).
	Inne zniekształcenia (rozjeżdżanie, wydeptanie, zaśmiecanie)	Osiągnięcie w obrębie 90 % powierzchni siedliska w obszarze braku innych zniekształceń (rozjeżdżanie, wydeptanie, zaśmiecanie), tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2015).
	Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie złym (U2).	Na obecną ogólną ocenę stanu ochrony siedliska decydujący wpływ ma ocena wskaźników związanych z charakterystyczną kombinacją florystyczną runa, gatunkami dominującymi w poszczególnych warstwach fitocenozy oraz z obecnością martwego drewna. Ponieważ okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie ww. wskaźników, także perspektywa ochrony została oceniona na U2. Decyduje to o ocenie ogólnej siedliska (U2).
91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albo-fragilis</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinoso-incanae</i>) i olsy źródliskowe	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie siedliska na powierzchni 390 ha.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016)
	Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie oceny FV w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze. Gatunkami typowymi dla siedliska w obszarze są: <i>Impatiens noli-tangere</i> , <i>Urtica dioica</i> , <i>Stellaria nemorum</i> , <i>Galeobdolon luteum</i> , <i>Chrysosplenium alternifolium</i> , <i>Circaea lutetiana</i> , <i>Athyrium filix-femina</i> , <i>Lysimachia vulgaris</i> . W drzewostanie współdominują: olsza czarna i jesion wyniosły. Podszyt jest przeważnie dobrze rozwinięty, często z dużym udziałem czeremchy zwyczajnej, której towarzyszą: porzeczka czarna, leszczyna zwyczajna,	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania.

		kruszyna pospolita oraz podrosty drzew.	
Gatunki dominujące		Utrzymanie w obrębie co najmniej 90 % powierzchni siedliska w obszarze dominacji we wszystkich warstwach gatunków typowych dla siedliska (bez dominacji facjalnej), tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Gatunki obce geograficznie w drzewostanie		Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze braku gatunków obcych lub ich udziału nie przekraczającego 1 % pod warunkiem braku młodego pokolenia, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Inwazyjne gatunki obce w podszybie i runie		W obrębie 50 % powierzchni siedliska w obszarze dopuszczalne występowanie nawłoci późnej <i>Solidago gigantea</i> , niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> , rudbekii nagiej <i>Rudbeckia laciniata</i> lub uczezu amerykańskiego <i>Bidens frondosa</i> pod warunkiem, że występują nielicznie w płatach siedliska, tj. utrzymanie oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania i brak skutecznych metod zwalczania nawłoci późnej, niecierpka drobnokwiatowego, rudbekii nagiej i uczezu amerykańskiego. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na U1 na 50 % powierzchni siedliska w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U2.
Ekspansywne gatunki rodzime (apofity) w runie		W obrębie co najmniej 80 % powierzchni siedliska w obszarze dopuszczalne nie bardzo silnie ekspansyjne wystąpienia turzycy drżączkowatej <i>Carex brizoides</i> , tj. utrzymanie oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012). W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na FV na 85 % powierzchni siedliska w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U1.
Martwe drewno (łącznie zasoby)		Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze powyżej 20 m ³ martwego drewna na 1 ha, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Martwe drewno leżące lub stojące >3 m długości i >50 cm grubości		Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze powyżej 5 szt. wielkowymiarowego martwego drewna na 1 ha, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Naturalność koryta rzecznego		Utrzymanie cech hydromorfologicznych cieków naturalnego w obrębie uregulowanych cieków, z którymi związane jest występowanie siedliska w obszarze, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania.

Reżim wodny (w tym rytm zalewów, jeśli występują)	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze dynamiki zalewów lub przewodnienia podłoża, umożliwiających rozwój siedliska, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Wiek drzewostanu	Utrzymanie w obrębie co najmniej 4 % powierzchni siedliska w obszarze udziału drzew starszych niż 100 lat mniejszego niż 20 % (ale udziału drzew starszych niż 50 lat większego niż 50 %), tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na U1 na 4 % powierzchni siedliska w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U2. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie wieku drzewostanu.
Pionowa struktura roślinności	Utrzymanie w obrębie co najmniej 38 % powierzchni siedliska w obszarze zróżnicowanej, wielogeneracyjnej struktury drzewostanu, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na FV na 38 % powierzchni siedliska w obszarze. Równocześnie wskaźnik został oceniony na U2 na 50 % powierzchni siedliska. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie pionowej struktury roślinności w obszarze.
Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie w obrębie co najmniej 50 % powierzchni siedliska w obszarze obfitego, naturalnego odnowienia, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna	Osiągnięcie w obrębie 75 % powierzchni siedliska w obszarze braku zniszczenia runa i gleby związanego z pozyskaniem drewna, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Inne zniekształcenia	Utrzymanie w obrębie 90 % powierzchni siedliska w obszarze braku innych zniekształceń płatów siedliska, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadawalającym (U1)	Na obecną ogólną ocenę stanu ochrony siedliska decydujący wpływ ma ocena wskaźnika związanego z obecnością obcych gatunków inwazyjnych. Brak skutecznych metod

			zwalczenia gatunków występujących w obszarze decyduje o braku możliwości poprawy oceny ogólnej siedliska w okresie obowiązywania planu.
91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (<i>Ficario-Ulmetum</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie siedliska na powierzchni 110 ha.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016)
	Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa	Utrzymanie oceny FV w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze. Gatunkami typowymi dla siedliska w obszarze są: <i>Lamium maculatum</i> , <i>Aegopodium podagraria</i> , <i>Asarum europaeum</i> , <i>Oxalis acetosella</i> , <i>Anemone nemorosa</i> , <i>Carex remota</i> , <i>Carex sylvatica</i> , <i>Urtica dioica</i> , <i>Circaea lutetiana</i> , <i>Geum urbanum</i> , <i>Glechoma hederacea</i> , <i>Impatiens noli-tangere</i> , <i>Paris quadrifolia</i> , <i>Festuca gigantea</i> , <i>Milium effusum</i> , <i>Stachys sylvatica</i> , <i>Athyrium filix-femina</i> . W warstwie drzew występują głównie olsza czarna oraz jesion wyniosły ze stałą domieszką innych gatunków: dębu szypułkowego, wiązu szypułkowego, graba, lipy drobnolistnej i klonu polnego. W podszycie zaznacza się spory udział czeremchy zwyczajnej, której towarzyszy szereg innych gatunków krzewów (bez czarny, głóg dwuszyjkowy, głóg jednoszyjkowy, leszczyna pospolita, dereń świdwa, trzmielina pospolita, porzeczką czerwoną) oraz podrost drzew.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania.
	Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze dominacji we wszystkich warstwach gatunków typowych dla siedliska (bez dominacji facjalnej), tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012).
	Liczba gatunków z grupy wiązy, dąb, jesion występujących w drzewostanie	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze występowania trzech i więcej gatunków z grupy wiązy, dąb, jesion w drzewostanie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012).
	Różnorodność gatunkowa warstwy krzewów	Utrzymanie w obrębie co najmniej 50 % powierzchni siedliska w obszarze występowania czterech i więcej gatunków krzewów w podszycie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012).
	Gatunki obce ekologicznie	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012).

w drzewostanie	udziału buka, świerku, sosny, brzozy i osiki w drzewostanie mniejszego niż 10 %, tj. oceny FV.	
Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze udziału klonu jesionolistnego, topoli euroamerykańskich, jesionu pensylwańskiego, czeremchy amerykańskiej, dębu czerwonego i innych gatunków obcych ekologicznie w drzewostanie mniejszego niż 1 % pod warunkiem braku młodego pokolenia, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012).
Martwe drewno (łącznie zasoby)	Utrzymanie w obrębie 25 % powierzchni siedliska w obszarze powyżej 20 m ³ martwego drewna na 1 ha, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na FV na 25 % powierzchni siedliska w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U2. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie łącznych zasobów martwego drewna w obszarze.
Martwe drewno leżące lub stojące >3 m długości i >50 cm grubości	Utrzymanie w obrębie 75 % powierzchni siedliska w obszarze powyżej 5 szt. wielkowymiarowego martwego drewna na 1 ha, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012).
Wiek drzewostanu (obecność starodrzewu)	Utrzymanie w obrębie co najmniej 50 % powierzchni siedliska w obszarze udziału drzew starszych niż 100 lat mniejszego niż 10 % (ale udziału drzew starszych niż 50 lat większego niż 50 %), tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na U1 na 75 % powierzchni siedliska w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U2. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie wieku drzewostanu.
Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze obecności naturalnego odnowienia, które może być ograniczone do jednego gatunku, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na U1 na całej

			powierzchni siedliska w obszarze. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie naturalnego odnowienia drzewostanu.
	Struktura pionowa i przestrzenna drzewostanu	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze jednolitego, starego drzewostanu lub struktury zróżnicowanej ze zwartym starym drzewostanem zajmującym 30-70 % powierzchni płatu siedliska, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) wskaźnik został oceniony na U1 na 75 % powierzchni siedliska w obszarze. Wskaźnik na pozostałej powierzchni siedliska został oceniony na U2. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie struktury pionowej i przestrzennej drzewostanu.
	Przejawy procesu grądowienia	Utrzymanie w obrębie 100 % powierzchni siedliska w obszarze braku przejawów procesu grądowienia, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012).
	Ekspansywne gatunki obce w podszycie i runie	W obrębie płatów siedliska w obszarze dopuszczalne występowanie nawłoci późnej <i>Solidago gigantea</i> i niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> , pod warunkiem, że występują nielicznie, tj. utrzymanie oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania i brak skutecznych metod zwalczania nawłoci późnej oraz niecierpka drobnokwiatowego.
	Ekspansywne gatunki rodzime (apofity) w runie; w tym trzcinnik piaszkowy, jeżyny	W obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze dopuszczalne pojedyncze wystąpienia turzycy drzączkowatej <i>Carex brizoides</i> , tj. utrzymanie oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012).
	Stosunki wodno-wilgotnościowe	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze naturalnych warunków wilgotnościowych, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012).
	Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % powierzchni siedliska w obszarze braku zniszczenia runa i gleby związanego z pozyskaniem drewna, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012).
	Inne zniekształcenia (rozjeżdżenie, wydeptanie, zaśmiecenie)	Osiągnięcie w obrębie co najmniej 90 % powierzchni siedliska w obszarze braku zniekształceń związanych z rozjeżdżeniem, wydeptaniem i zaśmieceniem, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91F0 (2012).
	Ogólny cel	Zachowanie w stanie	Na obecną ogólną ocenę stanu

	ochrony	niezadowalającym (U1)	ochrony siedliska decydujący wpływ ma ocena perspektyw ochrony (U1).
1083 Jelonek rogacz <i>Lucanus cervus</i>	Obecność gatunku	Utrzymanie obecności przynajmniej 1 żywego osobnika lub szczątków imagines, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
	Struktura drzewostanu na stanowisku	Utrzymanie udziału dębów w drzewostanie na poziomie powyżej 30 % przynajmniej na 1 stanowisku gatunku, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie zwiększenia udziału dębów na stanowiskach gatunku.
	Struktura drzewostanów w otaczających	Utrzymanie udziału dębów w drzewostanie otaczającym na poziomie powyżej 30 % przynajmniej na 1 stanowisku gatunku, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie zwiększenia udziału dębów w otoczeniu stanowisk gatunku.
	Dostępność miejsc rozrodu	Utrzymanie obecności pniaków, martwych dębów lub wiatrolomów w siedlisku gatunku, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
	Termika i warunki świetlne	Utrzymanie prześwietleń w zwartym drzewostanie, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania.
1084 Pachnica dębowa <i>Osmoderma eremita</i>	Udział procentowy drzew zasiedlonych wśród drzew dziuplastych	Utrzymanie powyżej 5 % drzew dziuplastych zasiedlonych przez gatunek w jego siedlisku, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010, 2021) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) stwierdzono zasiedlenie na poziomie powyżej 7 %.
	Udział procentowy drzew zasiedlonych wśród drzew dziuplastych dostępnych do kontroli	Utrzymanie powyżej 10 % drzew dziuplastych zasiedlonych wśród drzew dziuplastych dostępnych do kontroli, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010, 2021) uwzględniając lokalne uwarunkowania.
	Liczba drzew zasiedlonych w przeliczeniu na 1 ha	Utrzymanie zasiedlenia przynajmniej 1 drzewa dziuplastego na 1 ha siedliska gatunku, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010, 2021) uwzględniając lokalne uwarunkowania.
	Potwierdzenie występowania żywych owadów	Utrzymanie obecności żywych osobników, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010, 2021).

	<p>Udział procentowy drzew dziuplastych wśród wszystkich drzew</p>	<p>Utrzymanie udziału drzew dziuplastych wśród wszystkich drzew w siedlisku gatunku na poziomie powyżej 10 % na przynajmniej 3 stanowiskach, tj. oceny U1.</p>	<p>Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010, 2021) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W dokumentacji planu zadań ochronnych (2016) wykazano 3 stanowiska, na których udział drzew dziuplastych wśród wszystkich drzew w siedlisku gatunku kształtował się na poziomie powyżej 10 %. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie zwiększenia udziału drzew dziuplastych.</p>
	<p>Liczba drzew dziuplastych w przeliczeniu na 1 ha</p>	<p>Utrzymanie liczby drzew dziuplastych w przeliczeniu na 1 ha siedliska gatunku na poziomie powyżej 5 na przynajmniej 2 stanowiskach, tj. oceny U1.</p>	<p>Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010, 2021) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W dokumentacji planu zadań ochronnych (2016) wykazano 2 stanowiska, na których liczba drzew dziuplastych w przeliczeniu na 1 ha wyniosła powyżej 5. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie liczby drzew dziuplastych.</p>
	<p>Udział procentowy drzew grubych wśród drzew dziuplastych</p>	<p>Utrzymanie udziału drzew grubych wśród drzew dziuplastych na poziomie powyżej 5 %, tj. oceny FV.</p>	<p>Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010, 2021).</p>
	<p>Liczba grubych drzew dziuplastych w przeliczeniu na 1 ha</p>	<p>Utrzymanie liczby grubych drzew dziuplastych w przeliczeniu na 1 ha na poziomie powyżej 1, tj. oceny U1.</p>	<p>Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010, 2021) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) stwierdzono powyżej 1 grube drzewo dziuplaste w przeliczeniu na hektar. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie liczby grubych drzew dziuplastych.</p>
	<p>Izolacja</p>	<p>Utrzymanie odległości od potencjalnych stanowisk nie mniejszej niż 200 m, tj. oceny FV.</p>	<p>Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010, 2021). Zgodnie z oceną ekspercką przedstawioną w monitoringu z 2021 r. okoliczne drzewostany składają się w części z drzew stanowiących potencjalne siedlisko gatunku. Drzewa dziuplaste są nieliczne jednak występują w całym obszarze</p>

			Natura 2000.
1088 Kozioróg dębosz <i>Cerambyx</i> <i>cerdo</i>	Liczebność populacji	Utrzymanie liczby dojrzałych postaci w przedziale 11-20 osobników na 10 ha siedliska gatunku lub 1 km alei drzew, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012). W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) zaobserwowano 15 imagines.
	Liczba zasiedlonych drzew	Utrzymanie liczby zasiedlonych drzew na poziomie powyżej 10 na 10 ha siedliska gatunku lub 1 km alei drzew, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) znaleziono 22 zasiedlone drzewa.
	Potencjał siedliska	Dopuszczalne mniej niż 9 dębów o pierśnicy powyżej 1 m w przeliczeniu na 10 ha siedliska gatunku, tj. utrzymanie oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) znaleziono 8 drzew senilnych. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki, żeby mogło dojść do poprawy stanu ochrony w zakresie zwiększenia liczby senilnych dębów.
	Zwarcie drzewostanu	Utrzymanie przerywanej lub luźnej zwartości drzewostanu (utrzymanie przerw pomiędzy drzewami o wielkości pozwalającej na zmieszczenie przynajmniej jednego drzewa), tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W 2016 r. (dokumentacja planu zadań ochronnych) zwarcie określono jako luźne. Z przeprowadzonego w 2019 r. monitoringu wynika, że zwarcie drzewostanu jest przerywane.
	Udział podszytu i podrostu	Utrzymanie udziału podszytu i podrostu na poziomie od 5 do 25 % powierzchni siedliska gatunku, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).

Cele te, po ich przyjęciu, powinny być brane pod uwagę przez podmioty odpowiedzialne za wykonanie działań ochronnych oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000.